

31978L1026

L 362/1

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

23.12.1978.

PADOMES DIREKTĪVA

(1978. gada 18. decembris)

par veterinārārstu diplomu, sertifikātu un citu kvalifikāciju apliecināšanu, tostarp par pasākumiem, kas palīdz sekmīgi īstenot tiesības veikt uzņēmējdarbību un brīvību sniegt pakalpojumus

(78/1026/EEK)

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 49., 57., 66. un 235. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽²⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽³⁾,

tā kā saskaņā ar Līgumu kopš pārejas laika beigām nav atļauta nekāda diskriminācija pilsonības dēļ attiecībā uz tiesībām veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvību; tā kā šāda uz pilsonību balstīta režīma principu piemēro jo īpaši attiecībā uz jebkādas atļaujas piešķiršanu, kas vajadzīga, lai strādātu par veterinārārstu, kā arī attiecībā uz reģistrāciju vai dalību profesionālās organizācijās vai struktūrās;

tā kā tomēr būtu vēlams ieviest dažus noteikumus, kas ļautu efektīvāk izmantot tiesības veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvību attiecībā uz veterinārārstu darbību;

tā kā atbilstīgi Līgumam dalībvalstīm pieprasa nepiešķirt nekādu palīdzību, kas varētu izkropļot nosacījumus uzņēmējdarbības veikšanai;

tā kā Līguma 57. panta 1. punkts paredz, ka jāizdod direktīvas par diplomu, sertifikātu un citu kvalifikāciju apliecināšanu dokumentu savstarpēju atzīšanu; tā kā šīs direktīvas mērķis ir diplomu, sertifikātu un citu kvalifikāciju apliecināšanu dokumentu atzīšana, ar kuriem var sākt un veikt darbību veterinārijā;

tā kā, ņemot vērā atšķirības starp dalībvalstīm attiecībā uz veterinārārstu apmācību raksturu un ilgumu, būtu jāparedz zināmi koordinējoši noteikumi, kas ļautu dalībvalstīm veikt diplomu, sertifikātu un citu kvalifikāciju apliecināšanu dokumentu savstarpēju atzīšanu; tā kā šādu koordinēšanu nosaka Padomes 1978. gada 18. decembra Direktīva 78/1027/EEK par normatīvu vai administratīvu aktu noteiktu noteikumu koordinēšanu attiecībā uz veterinārārstu darbību ⁽⁴⁾;

tā kā attiecībā uz sertifikātu par apmācību, ņemot vērā to, ka direktīva par savstarpēju atzīšanu obligāti nenorāda uz apmācību līdzvērtību, par kurām iegūti šie diplomi, šādas kvalifikācijas izmantošana būtu jāatļauj tikai izcelsmes dalībvalsts valodā vai tās dalībvalsts valodā, no kuras ārvalstnieks ierodas;

tā kā lai valstu iestādēm atvieglotu šīs direktīvas piemērošanu, dalībvalstis var noteikt, ka papildus sertifikātiem par apmācību, personai, kura atbilst šīs direktīvas prasībām attiecībā uz apmācību, jāuzrāda savas izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes vai tās dalībvalsts kompetentās iestādes, no kuras šī persona ierodas,

⁽¹⁾ OV C 92, 20.7.1970., 18. lpp.

⁽²⁾ OV C 19, 28.2.1972., 10. lpp.

⁽³⁾ OV C 60, 14.6.1971., 3. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 362, 23.12.1978., 7. lpp.

izsniegts apliecinājums, kurā norādīts, ka šie sertifikāti par apmācību ir tādi, uz kuriem attiecas šī direktīva;

tā kā attiecībā uz pakalpojumu sniegšanu prasība par reģistrāciju profesionālās organizācijās vai struktūrās vai piederību tām, ņemot vērā, ka šī reģistrācija vai piederība ir saistīta ar uzņēmējvalstī veiktās darbības pastāvīgo raksturu, noteikti būtu šķērslis personai, kura vēlas sniegt pakalpojumu, jo šī darbība ir īslaicīga; tā kā šī prasība tādēļ būtu jāizliek; tā kā tādā gadījumā tomēr būtu jāgarantē kontrole pār profesionālo disciplīnu, par ko ir atbildīgas šīs profesionālās organizācijas vai apvienības; tā kā šim nolūkam būtu jāparedz, piemērojot Līguma 62. pantu, ka attiecīgajai personai var pieprasīt iesniegt uzņēmējas dalībvalsts kompetentajai iestādei sīkas ziņas saistībā ar pakalpojumu sniegšanu;

tā kā ņemot vērā prasības attiecībā uz labām personiskajām īpašībām un labu reputāciju, būtu jāparedz atšķirība starp prasībām, kuras jāizpilda, pirmoreiz sākot darbību attiecīgajā profesijā, un prasībām, kuras jāizpilda, lai ar to nodarbotos;

tā kā attiecībā uz algotu veterinārārstu darbību Padomes 1968. gada 15. oktobra Regula (EEK) Nr. 1612/68 par darba ņēmēju pārvietošanās brīvību Kopienā ⁽¹⁾ neparedz īpašus noteikumus saistībā ar labām personiskajām īpašībām vai reputāciju, profesionālo disciplīnu vai amata nosaukuma izmantošanu aptvertajās profesijās; tā kā atkarībā no katras dalībvalsts šos noteikumus piemēro vai var piemērot gan darbiniekiem, gan pašnodarbinātām personām; tā kā veterinārārstu darbība visās dalībvalstīs ir atkarīga no diploma, sertifikāta vai cita veterinārārsta kvalifikāciju apliecināšanas dokumenta; tā kā savas profesionālās karjeras laikā šo darbību veic gan darbinieki, gan pašnodarbinātas personas, vai arī vienas un tās pašas personas abos statusos; tā kā, lai pēc iespējas veicinātu šo profesionālu brīvu pārvietošanos Kopienā, jāpaplašina šī direktīva, lai attiecinātu to uz algotiem veterinārārstiem,

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

DARBĪBAS JOMA

1. pants

Šo direktīvu piemēro veterinārārstu darbībai.

⁽¹⁾ OV L 257, 19.10.1968., 2. lpp.

II NODAĻA

DIPLOMI, SERTIFIKĀTI UN CITI KVALIFIKĀCIJU APLIECINOŠI DOKUMENTI VETERINĀRIJĀ

2. pants

Katra dalībvalsts atzīst diplomus, sertifikātus un citus kvalifikāciju apliecināšanas dokumentus, kurus saskaņā ar Direktīvas 78/1027/EEK 1. pantu dalībvalstu pilsoņiem izsniegušas citas dalībvalstis un kuri uzskaitīti 3. pantā, attiecībā uz tiesībām sākt un veikt veterinārārsta darbību, dodot savā teritorijā šai kvalifikācijai tādu pašu spēku kā tiem dokumentiem, ko izsniedz pati šī dalībvalsts.

Ja diploms, sertifikāts vai cits kvalifikāciju apliecināšanas dokuments, kā uzskaitīts 3. pantā, izsniegts pirms šīs direktīvas īstenošanas, tam līdzīgi dod izdevējvalsts kompetento iestāžu izsniegtu sertifikātu, kas norāda, ka tas atbilst Direktīvas 78/1027/EEK 1. pantam.

3. pants

Diplomi, sertifikāti un citi kvalifikāciju apliecināšanas dokumenti, kas minēti 2. pantā, ir šādi:

a) Vācijā:

1. *Zeugnis über die tierärztliche Staatsprüfung* (valsts eksāmena sertifikāts veterinārijā), ko izsniegušas kompetentās iestādes;
2. Vācijas Federatīvās Republikas kompetento iestāžu izsniegti sertifikāti, kas norāda, ka pēc 1945. gada 8. maija Vācijas Demokrātiskās Republikas kompetento iestāžu piešķirtos diplomus atzīst par līdzvērtīgiem 1. punktā uzskaitītajiem;

b) Beļģijā:

le diplôme légal de docteur en médecine vétérinaire — het wettelijke diploma van doctor in de veeartsenijkunde of doctor in de diergeneeskunde (veterinārārsta diploms, ko pieprasa likums), ko izsniedz valsts universitātes, Centrālā eksaminācijas komisija vai Valsts universitāšu izglītības eksaminācijas komisijas;

c) Dānijā:

bevis for bestået kandidateksamen i veterinaervidenskab (cand. med. vet.) (sertifikāts, kas apliecina veterinārijas kandidātu eksāmena nokārtošanu), ko izsniedz *Kongelige Veterinaer- og Landbohøjskole*;

d) Francijā:

le diplôme de docteur vétérinaire d'État (valsts zinātnisks grāds veterinārijā);

e) Īrijā:

1. *the degree of Bachelor in/of Veterinary Medicine (MVB)* (bakalaura grāds veterinārijā);

2. *the diploma of membership of the Royal College of Veterinary Surgeons (MRCVS) gained by examination after a full course of study at a veterinary school in Ireland* (piederības diploms Karaliskajai Veterinārārstu koledžai, kas iegūts, nokārtojot eksāmenu pēc pilna mācību kursa Īrijas veterinārā mācību iestādē);

f) *Itālijā:*

il diploma di laurea di dottore in medicina veterinaria accompagnato dal diploma d'abilitazione all'esercizio della medicina veterinaria, ko izsniedz Izglītības ministrs, pamatojoties uz kompetentas Valsts eksaminācijas komisijas atzinumu;

g) *Luksemburgā:*

1. *le diplôme d'État de docteur en médecine vétérinaire* (valsts veterinārijas diploms), ko izsniedz Valsts eksaminācijas komisija un apstiprina izglītības ministrs;
2. diplomi, piešķirti kādā Kopienas valstī, kuri piešķir augstākās izglītības grādu veterinārijā un dod tiesības sākt mācības, bet ne praktizēt profesiju, un ko oficiāli atzinis izglītības ministrs saskaņā ar 1969. gada 18. jūnija likumu par augstāko izglītību un ārzemju zinātnisko grādu un diplomu atzīšanu kopā ar praktiskās izglītības sertifikātu, ko apstiprinājis veselības aizsardzības ministrs;

h) *Nīderlandē:*

1. *het getuigschrift van met goed gevolg afgelegd diergeneeskundig examen* (sertifikāts, kas apliecina eksāmena nokārtošanu veterinārijā);
2. *het getuigschrift van met goed gevolg afgelegd veeartsenijkundig examen* (sertifikāts, kas apliecina eksāmena nokārtošanu veterinārijā);

i) *Apvienotajā Karalistē:*

zinātniski grādi:

- *Bachelor of Veterinary Science (BVSc.)* (Veterinārās zinātnes bakalaura),
- *Bachelor of Veterinary Medicine (Vet. MB or BVet. Med.)* (Veterinārijas bakalaura),
- *Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM and S or BVMS)* (Veterinārijas un ķirurģijas bakalaura),
- *the diploma of membership of the Royal College of Veterinary Surgeons (MRCVS) gained by examination after a full course of study at a veterinary school in the United Kingdom* (piederības diploms Karaliskajai Veterinārārstu koledžai, kas iegūts, nokārtojot eksāmenu pēc pilna mācību kursa Apvienotās Karalistes veterinārā mācību iestādē).

III NODAĻA

PASTĀVOŠIE APSTĀKĻI

4. pants

Attiecībā uz pilsoņiem, kuru diplomi, sertifikāti un citi kvalifikāciju apliecinājoši dokumenti neatbilst visām Direktīvas 78/1027/EEK 1. pantā noteiktajām minimālajām izglītības prasībām, katra dalībvalsts atzīst par pietiekamu pierādījumu diplomus, sertifikātus un citus kvalifikāciju apliecinājošus dokumentus veterinārijā, ko dalībvalstis piešķirušas pirms Direktīvas 78/1027/EEK īstenošanas, kam līdzī dod sertifikātu, kurš norāda, ka šie pilsoņi lietpratīgi un likumīgi bijuši iesaistīti attiecīgajā darbībā vismaz trīs gadus pēc kārtas piecu gadu laikā pirms sertifikāta izdošanas brīža.

IV NODAĻA

AKADĒMISKĀ NOSAUKUMA IZMANTOŠANA

5. pants

1. Neskarot 13. pantu, uzņēmēja dalībvalsts nodrošina, ka dalībvalstu pilsoņiem, kuri atbilst 2. un 4. panta nosacījumiem, ir tiesības izmantot to izcelsmes dalībvalsts vai tās dalībvalsts, no kuras tie ierodas, likumīgo akadēmisko nosaukumu, vai, ja vajadzīgs, tā saīsinājumu tās valsts valodā. Uzņēmēja dalībvalstis var pieprasīt, lai šim nosaukumam seko tā piešķirējas iestādes vai eksaminācijas komisijas nosaukums un atrašanās vieta.

2. Ja izcelsmes dalībvalstī vai tajā dalībvalstī, no kuras ārvalstnieks ierodas, izmantoto akadēmisko nosaukumu uzņēmēja dalībvalstī var sajaukt ar nosaukumu, kura iegūšanai uzņēmējā dalībvalstī vajadzīgas papildu mācības, ko attiecīgā persona nav apguvusi, uzņēmēja dalībvalsts var pieprasīt šai personai izcelsmes dalībvalstī lietoto nosaukumu vai tajā dalībvalstī lietoto nosaukumu, no kuras tā ierodas, izmantot piemērotā formulējumā, kuru norāda uzņēmēja dalībvalsts.

V NODAĻA

NOTEIKUMI, KAS ĻAUTU EFEKTĪVI ĪSTENOT TIESĪBAS VEIKT UZŅĒMĒJDARBĪBU, KĀ ARĪ VEICINA PAKALPOJUMU SNIEGŠANAS BRĪVĪBU ATTIECĪBĀ UZ VETERINĀRĀRSTU DARBĪBU

A. Noteikumi, kas īpaši attiecas uz tiesībām veikt uzņēmējdarbību

6. pants

1. Uzņēmēja dalībvalsts, kura pieprasa tās pilsoņiem labu personisko īpašību vai labas reputācijas apliecinājumu, kad tie pirmoreiz sāk 1. pantā minēto darbību, attiecībā uz citu dalībvalstu pilsoņiem pieņem par pietiekamu apliecinājumu izcelsmes dalībvalsts vai tās dalībvalsts, no kuras ārvalstnieks ierodas, izsniegtu sertifikātu, kas apstiprina atbilstību dalībvalsts prasībām attiecībā

uz labām personiskajām īpašībām un labu reputāciju attiecīgās darbības sākšanai.

2. Ja izcelsmes dalībvalsts vai tā dalībvalsts, no kuras ārvalstnieks ierodas, nepieprasa tās pilsoņiem labu personisko īpašību vai labas reputācijas apliecinājumu, kad tie vēlas pirmoreiz sākt attiecīgo darbību, uzņēmēja dalībvalsts var izcelsmes dalībvalsts vai tās dalībvalsts, no kuras ārvalstnieks ierodas, pilsoņiem pieprasīt izrakstu no sodāmības reģistra vai, ja tāda nav, no līdzvērtīga dokumenta, ko izdevusi izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde vai tās dalībvalsts kompetentā iestāde, no kuras ārvalstnieks ierodas.

3. Ja uzņēmēja dalībvalstij ir sīkas ziņas par nopietnu starpgadījumu, kas noticis ārpus tās teritorijas un kas varētu ietekmēt attiecīgās darbības sākšanu tās teritorijā, tā var informēt izcelsmes dalībvalsti vai to dalībvalsti, no kuras ārvalstnieks ierodas.

Izcelsmes dalībvalsts vai tā dalībvalsts, no kuras ārvalstnieks ierodas, pārbauda faktu precizitāti. Šis valsts iestādes pašas lemj par veicamās izmeklēšanas raksturu un apjomu un informē uzņēmēju dalībvalsti par jebkādu tālāku darbību, ko tās veic saistībā ar to izdotajiem sertifikātiem vai dokumentiem.

4. Dalībvalstis nodrošina sūtītās informācijas slepenību.

7. pants

1. Ja uzņēmējā dalībvalstī ir spēkā normatīvu vai administratīvu aktu noteikumi, kas nosaka prasības attiecībā uz labām personiskajām īpašībām vai labu reputāciju, to skaitā noteikumi disciplinārlietas ierosināšanai par ievērojamu amatpārkāpumu vai apsūdzības celšanai kriminālpārkāpumos, un kas ir saistīti ar 1. pantā minētās darbības veikšanu, izcelsmes dalībvalsts vai tā dalībvalsts, no kuras ārvalstnieks ierodas, nosūta uzņēmējai dalībvalstij visu nepieciešamo informāciju attiecībā uz profesionāla vai administratīva rakstura disciplināriem pasākumiem, kas veikti attiecībā uz attiecīgo personu vai tai uzlikto kriminālsodu laikā, kad tā veikusi savu profesiju izcelsmes dalībvalstī vai dalībvalstī, no kuras tā ierasies.

2. Ja uzņēmējai dalībvalstij ir sīkas ziņas par nopietnu starpgadījumu, kas noticis ārpus tās teritorijas un kas varētu ietekmēt attiecīgās darbības sākšanu tās teritorijā, tā var informēt izcelsmes dalībvalsti vai to dalībvalsti, no kuras ārvalstnieks ierodas.

Izcelsmes dalībvalsts vai tā dalībvalsts, no kuras ārvalstnieks ierodas, pārbauda faktu precizitāti. Šis valsts iestādes pašas lemj par veicamās izmeklēšanas raksturu un apjomu un informē uzņēmēju dalībvalsti par jebkādu tālāku darbību, ko tās veic attiecībā uz informāciju, ko tās ir nosūtījušas saskaņā ar 1. punktu.

3. Dalībvalstis nodrošina sūtītās informācijas slepenību.

8. pants

Ja uzņēmēja dalībvalsts pieprasa tās pilsoņiem, kas vēlas sākt 1. pantā minēto darbību, fiziskās vai garīgās veselības sertifikātu, tā pieņem par pietiekamu apliecinājumu tādu dokumentu, ko pieprasa izcelsmes dalībvalsts vai tā dalībvalsts, no kuras ārvalstnieks ierodas.

Ja izcelsmes dalībvalsts vai tā dalībvalsts, no kuras ārvalstnieks ierodas, neuzliek nekādas šāda veida prasības personām, kuras vēlas sākt attiecīgo darbību, uzņēmēja dalībvalsts pieņem no šā pilsoņa sertifikātu, ko izdevusi minētās valsts kompetentā iestāde un kas atbilst uzņēmējā dalībvalstī izdotajiem sertifikātiem.

9. pants

6., 7. un 8. pantā minētie dokumenti ir derīgi ne ilgāk kā trīs mēnešus pēc to izdošanas datuma.

10. pants

1. Procedūra, ar kuru attiecīgo personu pilnvaro sākt 1. pantā minēto darbību, saskaņā ar 6., 7. un 8. pantu ir jāpabeidz, cik drīz vien iespējams, un ne vēlāk kā trīs mēnešus pēc to visu dokumentu iesniegšanas, kuri attiecas uz šo personu, neierobežojot aizkavēšanos, ko rada apelācija, kuru var izdarīt pēc šīs procedūras pabeigšanas.

2. 6. panta 3. punktā un 7. panta 2. punktā minētajos gadījumos pārskatīšanas pieprasījums pārtrauc 1. punktā noteikto laika posmu.

Dalībvalsts, ar kuru konsultējas, sniedz atbildi trīs mēnešu laikā. Ja tā nenotiek, uzņēmēja dalībvalsts var veikt pasākumus atbilstīgi tās rīcībā esošajām sīkajām ziņām par attiecīgo nopietno starpgadījumu.

Pēc atbildes saņemšanas vai laikposma beigās uzņēmēja dalībvalsts turpina 1. punktā minēto procedūru.

11. pants

Ja uzņēmēja dalībvalsts pieprasa tās pilsoņiem, kas vēlas sākt vai veikt 1. pantā minēto darbību, dot zvērestu vai sniegt svinīgu

paziņojumu, un ja citu dalībvalstu pilsoņi nevar izmantot šā zvēresta vai paziņojuma formu, tā attiecīgajām personām nodrošina līdzvērtīgu zvēresta vai paziņojuma formu.

B. Īpaši noteikumi saistībā ar pakalpojumu sniegšanu

12. pants

1. Ja dalībvalsts pieprasa tās pilsoņiem, kas vēlas sākt vai veikt 1. pantā minēto darbību, profesionālas organizācijas vai apvienības atļauju, piederību tai vai reģistrāciju tajā, minētā dalībvalsts attiecībā uz pakalpojumu sniegšanu atbrīvo dalībvalstu pilsoņus no šīs prasības.

Attiecīgā persona sniedz pakalpojumus ar tādām pašām tiesībām un pienākumiem kā uzņēmēja dalībvalsts pilsoņi; konkrēti, tā pakļaujas šajā dalībvalstī piemērojamajiem profesionālajiem vai administratīvajiem darbības noteikumiem.

Šim nolūkam papildus 2. punktā paredzētajam zvērestam vai deklarācijai saistībā ar sniedzamajiem pakalpojumiem, lai atļautu to teritorijā spēkā esošu profesionālās ētikas normu īstenošanu, dalībvalstis var pieprasīt vai nu automātisku pagaidu reģistrāciju vai formālu piederību profesionālai organizācijai vai struktūrai, vai arī — kā alternatīvu — reģistrāciju reģistrā, ar noteikumu, ka šāda reģistrācija vai piederība nekavē vai nekādā veidā nesarežģī pakalpojumu sniegšanu un nerada nekādas papildu izmaksas personai, kas sniedz pakalpojumus.

Ja uzņēmēja dalībvalsts paredz pasākumu atbilstīgi šā punkta otrajai daļai vai tai kļūst zināmi fakti, kas ir pretrunā ar šiem noteikumiem, tā tūlīt informē tās dalībvalstīs, kurās attiecīgā persona ir reģistrēta.

2. Uzņēmēja dalībvalsts var pieprasīt attiecīgajai personai izdarīt iepriekšēju paziņojumu kompetentajām iestādēm attiecībā uz pakalpojumiem, ko šī persona sniedz, ja tie ir saistīti ar īslaicīgu uzturēšanos tās teritorijā. Uzņēmēja dalībvalsts jebkurā gadījumā var pieprasīt citā dalībvalstī reģistrētam veterinārārstam izdarīt iepriekšēju paziņojumu par pakalpojumu sniegšanu, izrakstot receptes vai izsniedzot veterināros sertifikātus, kas neietver dzīvnieku apskati, ar noteikumu, ka šādu darbību atļauj uzņēmējā valstī piemērojamie juridiskie un administratīvie, kā arī profesionālie noteikumi.

Uzņēmēja dalībvalsts, kas pieprasa šādu iepriekšēju paziņojumu, veic vajadzīgos pasākumus, lai paredzētu, ka paziņojumu izdara, ja vajadzīgs, attiecībā uz vairākiem pakalpojumiem, kas sniegti vienā un tajā pašā reģionā un saistībā ar vienu vai vairākiem klientiem noteiktā laikposmā, kas nav ilgāks par vienu gadu.

Steidzamos gadījumos šo paziņojumu var izdarīt cik drīz vien iespējams pēc pakalpojumu sniegšanas.

3. Atbilstīgi 1. un 2. punkta noteikumiem uzņēmēja dalībvalsts var pieprasīt attiecīgajai personai iesniegt vienu vai vairākus dokumentus, kuros ir šādas precīzas ziņas:

— 2. punktā minētais paziņojums,

— sertifikāts, kas norāda, ka attiecīgā persona likumīgi veic attiecīgās darbības dalībvalstī, kur tā ir reģistrēta,

— apliecību par to, ka attiecīgajai personai ir kāds diploms, sertifikāts vai cits kvalifikāciju apliecinošs dokuments, kas atbilst attiecīgo pakalpojumu sniegšanai un ir minēts šajā direktīvā.

4. Dokuments vai dokumenti, kas norādīti 3. punktā, ir derīgi ne ilgāk kā 12 mēnešus pēc to izdošanas brīža.

5. Ja dalībvalsts īslaicīgi vai pastāvīgi, pilnīgi vai daļēji atņem kādam tās pilsonim vai tās teritorijā reģistrētam citas dalībvalsts pilsonim tiesības veikt kādu no 1. pantā minētajām darbībām, tā nodrošina attiecīgi īslaicīgu vai pastāvīgu 3. punkta otrajā ievilkumā minētā sertifikāta anulēšanu.

C. Noteikumi, kas attiecas gan uz tiesībām veikt uzņēmējdarbību, gan uz pakalpojumu sniegšanas brīvību

13. pants

Ja uzņēmējā dalībvalstī amata nosaukuma izmantošanu saistībā ar 1. pantā minētajām darbībām pakļauj noteikumiem, citu dalībvalstu pilsoņi, kas atbilst 2. un 4. panta nosacījumiem, izmanto uzņēmējas dalībvalsts amata nosaukumu, kurš šajā valstī atbilst attiecīgajiem kvalifikācijas nosacījumiem, kā arī izmanto tā saīsinājumu.

14. pants

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai ļautu attiecīgajām personām iegūt informāciju par uzņēmējas dalībvalsts tiesību aktiem, kas attiecas uz veterināriju un, ja vajadzīgs, tajā pastāvošo profesionālo ētiku.

Šim nolūkam dalībvalstis var izveidot informācijas centrus, kur šīs personas var iegūt vajadzīgo informāciju. Ja personas reģistrējas,

uzņēmējas dalībvalstis var pieprasīt attiecīgajām personām saziņāties ar šiem centriem.

2. Dalībvalstis var izveidot 1. punktā minētos centrus tajās kompetentajās iestādēs un struktūrās, kuras tām jānosaka 18. panta 1. punktā noteiktajā laikposmā.

3. Dalībvalstis, ja vajadzīgs, uzrauga, lai attiecīgās personas savās un savu klientu interesēs apgūst valodas zināšanas, kas nepieciešamas to profesijas veikšanai uzņēmējā dalībvalstī.

VI NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

15. pants

Ja uzņēmējai dalībvalstij ir pamats šaubām, tā lūdz citas dalībvalsts kompetentajām iestādēm apstiprināt to diplomu, sertifikātu un citu kvalifikāciju apliecināšanu dokumentu autentiskumu, kuri izdoti šajā citā dalībvalstī un minēti II nodaļā, kā arī apstiprinājumu tam, ka attiecīgā persona ir izpildījusi visas Direktīvas 78/1027/EEK noteiktās prasības attiecībā uz apmācību.

16. pants

18. panta 1. punktā noteiktajā termiņā dalībvalstis izraugās iestādes un struktūras, kas ir kompetentas izsniegt diplomus,

sertifikātus un citus kvalifikāciju apliecināšanas dokumentus, kā arī šajā direktīvā minētos dokumentus un informāciju, un par to tūlīt informē pārējās dalībvalstis un Komisiju.

17. pants

Šo direktīvu piemēro arī tiem dalībvalstu pilsoņiem, kuri saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 1612/68 veic vai veiks 1. pantā minētās darbības kā darbinieki.

18. pants

1. Dalībvalstis divu gadu laikā pēc šīs direktīvas izziņošanas ievieš pasākumus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības, un par to tūlīt informē Komisiju.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savus galvenos tiesību aktus, ko tās pieņem jomā, kuru reglamentē šī direktīva.

19. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 1978. gada 18. decembrī

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

H.-D. GENSCHER